

Nr 42

Jordbruksutskottets betänkande i anledning av motion om höjning av äldre regleringsavgifter enligt vattenlagen.**Motionen**

I motionen 1972: 1266 av herr Larsson i Umeå m. fl. (fp) har hemställts 1. att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning om utfärdande av sådana bestämmelser att utdömda regleringsavgifter återfår sitt ursprungliga värde, 2. att regleringsavgifterna för framtiden blir indexreglerade och därigenom värdesäkras.

Utskottet

I 4 kap. 14 och 15 §§ vattenlagen ges bestämmelser om regleringsavgift i samband med större vattenregleringar för kraftändamål. Avgiftsmedlen används för att kompensera skador som inte ersätts i vattenmålet och för att tillgodose allmänna ändamål i den bygd som berörs av företaget. Regleringsavgift betalas av ägare till strömfallet för vars räkning vattenreglering sker, om den uttagbara vattenkraften i strömfallet ökar med i medeltal 500 turbinhästkrafter. Även annan strömfallsägare kan i vissa fall på ansökan av kammarkollegiet åläggas att betala regleringsavgift.

För varje avgiftsgrundande turbinhästkraft bestäms avgiften av vattendomstolen till ett belopp mellan 3 och 8 kr. Om särskilda skäl föranleder till det, får avgiften bestämmas till lägre belopp än 3 kr., dock minst 50 öre för varje turbinhästkraft. De nuvarande avgiftslatituderna fastställdes år 1959 (prop. 1959: 31, 3LU 1959: 5, rskr 1959: 124). Vattendomstolens avgörande gäller i tioårsperioder.

I motionen 1972: 1266 anförs att de belopp som utdömts enligt nyssnämnda bestämmelser i vattenlagen i många fall starkt minskat i värde på grund av penningvärdets fall. Motionärerna hemställer att regleringsavgifter som utdöms enligt 4 kap. 14 § vattenlagen indexregleras. Vidare bör enligt motionen utredas på vilket sätt redan utdömda regleringsavgifter skall återfå sitt ursprungliga värde. Förslagen motiveras med att ifrågavarande avgifter utgör ersättning för uppkomna skador och med att, eftersom skadan blir bestående för all framtid, ersättningen bör värdesäkras.

Den i motionen upptagna frågan har varit föremål för prövning av vattenlagsutredningen. Nämnda utredning har i ett den 27 januari 1972 dagtecknat delbetänkande Revision av vattenlagen Del 2 (SOU 1972: 14) behandlat det system av ersättningar och avgifter som utgår enligt vattenlagen. Utredningen har därvid bl. a. föreslagit att vid den omprövning av avgiftsfrågan som kan ske vart tionde år hänsyn får tas till förändringar i penningvärdet. Betänkandet remissbehandlas f. n.

I avvaktan på den fortsatta prövningen av vattenlagsutredningens förslag bör motionen inte föranleda någon ytterligare åtgärd från riksdagens sida.

Utskottet hemställer alltså

att riksdagen lämnar motionen 1972: 1266 utan åtgärd.

Stockholm den 17 maj 1972

På jordbruksutskottets vägnar

NILS G. HANSSON

Närvarande: herrar Hansson i Skegrie (c), Mossberger (s), Persson i Skänninge (s), Johanson i Västervik (s), Hedín (m), Hedström (s)*, Magnusson i Grebbestad (s), fru Anér (fp), herr Larsson i Borrby (c)*, fru Lindberg (s), herrar Krönmark (m), Takman (vpk)*, Johansson i Holmgården (c)*, fru Theorin (s) och herr Strömberg (fp)*.

* Ej närvarande vid betänkandets justering.